

gang til Expropriation overfor Møller og Sligt. Ganste vist er det ikke noget Nyt. I Lov 17de Januar 1859 stod der, at, saasnart et Blandløb kom under offentlig Tilsyn, skulde det have samme Ret, som der efter Loven af 1850 tilkom de større Blandløb. Altsaa, jo flere mindre Blandløb der gaar ind under Retsreglerne for de større Blandløb, jo flere er der, der have denne Ret. Dernæst er Lodsseiernes Stilling forskjellig for de større Blandløb og for de mindre med Hensyn til, hvad de ere pligtige at underkaste sig i Henseende til Regulering, Blandløbs Uddybning, Retning af Blandløb osv. Dette er jo meget betydelige Forandringer, som de hidtilværende private Blandløb ville blive undergivne ved at optages i denne højere Rangklasse, som Loven tilsigter, at en større Del af dem skal gaa ind under. Naar jeg nu ser paa det, jeg nævnte før, nemlig et Tilsyn, saa vil jeg sige, det er et af de Punkter, hvor det forekommer mig, at Kommissionen har været mindst heldig i at klare de Forhold, som den egentlig tilsigtede. Jeg tror, at man med Grund kan spørge, hvad det egentlig har at betyde, at et Blandløb bliver offentligt og kommer under de kommunale Bestyrelser Tilsyn? Hvad vil det sige, at det er under Tilsyn? Man veed, hvad det betyder, at en Bei er under Tilsyn, man har samme Foranstaltelse af den, men man slipper for Bygden. Dette er aabenbart ikke Tilfældet, fordi et Blandløb bliver, som det hedder, „offentligt“. Selve Lovens Bestemmelse er i den Henseende ikke meget oplysende, og ser man paa Kommissionsbetænkningen, saa forekommer det mig, at det er meget fantastiske Forestillinger, Kommissionen nærer om Betydningen af, at et Blandløb kommer under Tilsyn. Jeg har et Sted i Kommissionens Udtalelser fundet en Bemærkning om, at nu er der kommet en ny Part ind i denne Sag. Det er aabenbart aldeles urigtigt. Derved, at et Blandløb kommer under Tilsyn, kommer der ikke nogen ny Part ind i dette Forhold. Den kommunale Bestyrelse er ikke Part i disse Sager. Et andet Sted staar der, at naar et Blandløb bliver offentligt, kan man overfor Grundlovens § 82 stille sig anderledes; nu er der en Udgang til Expropriation, som der ikke tidligere var. Det er ogsaa ganske urigtigt. Udgang til Expropriation har ikke Noget at gjøre med det Spørgsmaal, om et Blandløb er under offentlig Tilsyn eller ikke. I Virkeligheden har dette Tilsyn ikke nogen gennemgribende Betydning. Det egentlige Retsforhold bliver ganske det samme, efter at et Blandløb er blevet, som det hedder, offentligt, som forinden dette er sket. Ret og Forpligtelse for Partcipanterne er ganske den samme, hele det privatretlige Forhold bliver uforandret, der kommer ikke nogen ny Part ind i Forholdet. Men hvad er saa Betydningen? Der som jeg skulde udtrykke det kort paa Grundlag af de foreliggende Bestemmelser i Lovforslaget, vilde

jeg sige: Det, at et Blandløb kommer under offentlig Tilsyn, betyder, at Deltagerne, de Interesserede, komme under et vist Formynderskab, idet vedkommende Kommunalbestyrelse faar Ret til at handle paa deres Vegne i en stor Række af Forhold. Der er ikke noget bestemt Princip for dette Formynderskab. Af og til er det saaledes, at Sogneraadet handler, uden at tage Lodsseierne med. Sogneraadet kan f. Ex. tage Initiativet til at regulere uden at spørge dem derom; Sogneraadet kan endog faae denne Regulering imod alle Lodsseieres Ønske. I andre Tilfælde optræder Sogneraadet paa Lodsseiernes Vegne og aflutter Overenskomst. Naar der f. Ex. er Tale om Nedleggelse af en Mølle eller Sligt, saa optræder Sogneraadet paa Lodsseiernes Vegne og aflutter Overenskomst, der ganske vist ikke er bindende for dem —, dog dette skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Med Hensyn til en Omregulering træder Sogneraadet ligeledes frem som en Slags Repræsentant for Lodsseierne. Sogneraadet giver Samtykke til Vandingsanlæg efter § 64, Sogneraadet giver Samtykke til Møllers og lignende Anlægs Anbringelse ved Blandløb efter §§ 15 og 16. Ved Forandring i Regulativet er det saaledes, at Sogneraadet kun giver dette Samtykke, naar Alle ere enige. Det er en noget mærkelig Bestemmelse; thi naar alle Vedkommende ere enige, saa ser man ikke rigtig, hvad Sogneraadet skal til. Paa samme Maade har Sogneraadet en vis Stilling med Hensyn til Spørs Tørlægning efter § 52. Som sagt, hele dette Spørgsmaal om Sogneraadets Tilsyn, og hvad det betyder for hele Retsforholdet, forekommer mig at være noget uklart. Jeg tror, at vi her kunne trænge til en noget nærmere Bestemmelse af, hvad det virkelig har at betyde, thi, saaledes som det nu staar der, giver det Anledning til meget vildeledende Forestillinger, at disse Blandløb ved at komme ind under en ny Retsstilstand skulle ophøre at være private Blandløb. Dette tror jeg vil være ganske urigtigt, thi Blandløbene veblive, selv om de komme ind under Sogneraadets Tilsyn, dog at være en rent privat Historie. Jeg vil forresten strax sige, at dette Spørgsmaal nævner jeg mere for at faae Klarhed og Oplysning derom; end fordi jeg i og for sig finder Sogneraadets Stilling uhenigtsmæssig. Jeg tror, at i mange af disse Forhold kan den Sogneraadet tilbedte Stilling være meget nyttig, f. Ex., hvor der er Tale om at tilveiebringe den Overenskomst, som jeg nu nævnte. Der vil vistnok føles Trang til at have Nogen, som paa Lodsseiernes Vegne kan træde op og forhandle med Krediemænd. Imidlertid er det jo, saaledes som vore kommunale Forhold have udviklet sig her tillands, ikke uden Betænkelighed atter at paabyrde Sogneraadene og den kommunale Bestyrelse et ikke ubetydeligt Arbejde og en ikke ringe Uleilighed. — Det andet Punkt, som jeg nævnte, var, at disse Blandløb isølge den nye Stilling, som er tiltænkt dem, gaa ud af Syns-